

Zbornik sudske prakse

Predmet C-463/14

**Asparuhovo Lake Investment Company OOD
protiv
Direktor na Direkcija „Obžalvane i danačno-osiguritelna praksa“ Varna pri Centralno
upravljenie na Nacionalnata agencija za prihodite**

(zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Administrativen sad – Varna (Bugarska))

„Zahtjev za prethodnu odluku – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost – Direktiva 2006/112/EZ – Članak 24. stavak 1., članak 25. točka (b), članak 62. stavak 2., članak 63. i članak 64. stavak 1. – Pojam ‚isporuke usluga‘ – Ugovor o pretplati za pružanje usluga savjetovanja – Oporezivi događaj – Potreba za dokazom o stvarnoj isporuci usluga – Obveza obračuna PDV-a“

Sažetak – Presuda Suda (treće vijeće) od 3. rujna 2015.

1. *Prethodna pitanja – Nadležnost Suda – Granice – Nadležnost nacionalnog suda – Utvrđivanje i ocjena činjenica spora – Nužnost prethodnog pitanja i relevantnost postavljenih pitanja – Ocjena nacionalnog suca*

(čl. 267. UFEU-a)

2. *Porezne odredbe – Usklađivanje zakonodavstava – Porez na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost – Isporuka usluga – Pojam – Ugovori o pretplati za pružanje usluga savjetovanja – Stavljanje na raspolaganje pružatelja naručitelju za vrijeme trajanja ugovora – Uključenost*

(Direktiva Vijeća 2006/112, čl. 24. st. 1.)

3. *Porezne odredbe – Usklađivanje zakonodavstava – Porez na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost – Oporezivi događaj i obveza obračuna poreza – Ugovori o pretplati za pružanje usluga savjetovanja – Stavljanje na raspolaganje pružatelja naručitelju za vrijeme trajanja ugovora – Oporezivi događaj i obveza obračuna na kraju svakog razdoblja na koje se odnosi dogovoreno plaćanje*

(Direktiva Vijeća 2006/112, čl. 62. st. 2., čl. 63. i čl. 64. st. 1.)

1. Vidjeti tekst odluke.

(t. 29.)

2. Članak 24. stavak 1. Direktive 2006/112 o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da pojam „isporuka usluga“ obuhvaća ugovore o pretplati za pružanje usluga savjetovanja poslovnih subjekata, koje su osobito pravne, poslovne i financijske naravi, u okviru kojih se pružatelj stavio na raspolaganje naručitelju za vrijeme trajanja ugovora.

Naime, poreznu osnovicu za pružanje usluga čini sve što je primljeno kao naknada za pruženu uslugu, pa je stoga isporuka usluga oporeziva samo ako postoji izravna povezanost između obavljene usluge i primljene naknade. Kada, osobito, stalna dostupnost pružatelja usluga da u slučaju potrebe pruži usluge koje zahtijeva naručitelj predstavlja bitnu karakteristiku predmetnih usluga, za utvrđivanje postojanja izravne povezanosti između te usluge i dobivene naknade nije nužno utvrditi da se neka isplata odnosi na individualiziranu i preciznu uslugu koja je obavljena na zahtjev naručitelja. Okolnost da usluge nisu ni unaprijed definirane ni individualizirane te da se naknada za njih isplaćuje u obliku paušala nije takve naravi da može utjecati na izravnu povezanost koja postoji između obavljenih usluga i primljene naknade, čiji je iznos unaprijed određen na temelju dobro razrađenih kriterija.

(t. 35., 38., 39., 43. i t. 1. izreke)

3. Kada je riječ o ugovorima o pretplati za pružanje usluga savjetovanja u okviru kojih se pružatelj stavio na raspolaganje naručitelju za vrijeme trajanja ugovora, članak 62. stavak 2., članak 63. i članak 64. stavak 1. Direktive 2006/112 o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost treba tumačiti na način da oporezivi događaj i obveza obračuna tog poreza nastaju istekom razdoblja za koje je ugovoreno plaćanje, a da pritom nije važno je li i koliko je često naručitelj stvarno koristio usluge koje mu je pružatelj stavio na raspolaganje.

Naime, isporuku koja se u bitnom sastoji u tome da se svojem klijentu bude konstantno na raspolaganju, da mu se pružaju usluge savjetovanja i da se naknada periodično isplaćuje u obliku paušalnih iznosa treba smatrati obavljenom tijekom razdoblja na koje se odnosi plaćanje, neovisno o tome je li pružatelj stvarno savjetovao svojeg klijenta tijekom tog razdoblja. U smislu članka 64. stavka 1. Direktive 2006/112, treba smatrati da je usluga obavljena na kraju svakog razdoblja na koje se odnosi plaćanje.

(t. 49.-51. i t. 2. izreke)